

такизы самомъченія, нѣ чрѣзъ поглѣдъ-ть на
ѣрж-тѣ върхъ оногова кой-то пострада и умрѣ
за нась.

3. ВЪТРЪШНО-ТО ПАДЕНИЕ НА ЦЪРКВѢ-ТѢ.

Прѣди да ся запознайме още по-пространно
съ распространеніе-то на христіянство-то въ свѣ-
та отъ исторік-тѣ и, трѣбва да обрнемъ поглѣ-
дъ-ть си върху първоначалны-тѣ църкви, и да по-
пытаме какво е станжало съ тѣхъ въ междуврѣ-
міе-то. Страхъ мя е че не ще човаме много назидателно. Мыслѫ че сте чели вече за Соборнѣ-тѣ
църкви въ Келнъ, коя-то ся правы вече отъ 200.
години, и още е не свършена. Въ врѣме-то въ кое-
то работихъ отъ вѣнь за да увеличаватъ тѣзи
циркви, вътрѣ отъ врѣме на врѣме ся развали,
нѣщо, щото изискуваше подправаніе. Тѣй е ста-
нжало съ христіянскѣ-тѣ църкви въ този периодъ.
При това че е пораснѣла отъ вѣнь, тя прѣтърпѣ
силни вътрешни трясенія, кои-то ѝ плашехъ съ
съвършено съсипваніе, и кое-то имаше за слѣд-
ствія много пукнуванія и струполяванія. Образъ на
Христовѣ-тѣ църкви, кой-то ся дава въ слово-то
Божіе както го изображава Апостолска-та църква,
скоро ся виждаше на христіаны-тѣ като много про-
сто. И тѣ захванжихъ да притурятъ къмъ неї вся-
какви украсенія. Всякой послѣдующїй вѣкъ при-
тури нѣщо ново, и най-сѣтне тя станж до тол-